

SLAVNÉ DNY

PŘÍBĚHY, KTERÉ PSALY HISTORII

„Židé žijí všude co národ cizí, u nás co nejčizější. Vědomí cizosti té není jen u nás, kde má ráz již hotového národního nepřátelství, nýbrž všude. Výtečný jeden pozorovatel německý praví: "Němec může se státi spíše Židem než Žid Němcem. Jsou a zůstanou bodákem vraženým do našeho masa. Nemůžeme obžalovat bodák ten; avšak nikdo se nemůže divit, vzkřikneme-li při bolesti, kterou nám způsobuje, a pozorujeme-li se strachem, jak po každém léčitelském pokusu hnisání dále se šíří." Ve Francii, kde již padesáte let těší se všem občanským a politickým právům, neztratili ani špetky svých zvláštností, ani v Paříži ne, kde přec vše cizí za málo jen let již se zgalizuje. Jejich vlastnosti jsou orientální, tedy naprosto jiné než národu evropských. Ovšem má Shylock pravdu, ptá-li se: "Což necítíme mrazu a tepla jako vy? Což nás to nebolí, když nás pálíte?" - ale velmi mnoho jiného je pranic nepálí, co nás tuze a tuze bolí. My podrobujeme se těžké práci, on se jí vyhýbá, my s malým výtěžkem jsem již spokojeni, on rozmnožuje své jmění do smrti, my milujeme požitky, jemu je požitkem výdělek, my jsme lehkověrní, on stále nedůvěřivý, my často nestřídmí, on nikdy - zcela jiný člověk, který od nás nepřijal pranic, od kteréhož my ale učme se ledačemu.“

Jan Neruda: Pro strach židovský (1869), rozsáhlý protižidovský pamflet vycházející na pokračování v Národních listech

Co Nerudovi na židech vadilo?

Jaké vlastnosti jim připisoval?